pariter, compar. Cæterùm vt hic Comicus dixit & iungit παρακλίνειν & παρακύπτειν: ſic Theophraſtus ἐπικύπτειν & ἐπικλίνειν, id eſt inclinari & conquiniſcere. Plato in Phædro ἀνακύπτειν dixit de anima quæ ſeſe erigit. Dubium autem mihi eſt an de matronis mœchis, an de meretricibus intelligat. Nam magna differentia eſt. Eruditiſſimus Dalechampius in Athenæo ſuo fœminas ἐπὶ τῶν οἰκημάτων (legendum illic cenſeo ἀπὸ) vertit, fœminis quæ domi ſunt, cùm debuerit, meo iudicio, meretricibus. Ait enim illic præſtare peccare in togata quàm prætexta, vt ait Horatius. Sanè τὸ οἴκημα eſſe proſtibulum & lupanar ſciunt vel mediocriter literas Grecas docti. Τῆς αὐλείας.] Puta τῆς θύρας. Sed cùm αὐλαία ſit etiam παραπέτασμα τῆς σκηνῆς, Aulæa dicunt Latini, fortaſſis eò adluſum.

Σχόλια. Ποίει μηδέν.] μὴ κατὰ ταῦτα ὀλίγον χρόνον ποιήσῃς ἡμᾶς ἀπολαῦσαι τούτου. ἀλλ' εἰς τέλεον φανερὰν ἡμῖν ταύτην ποίησον.

CHR. Ἀλλ' ἀπόφηνον] *Pandas* dixi in interpretatione, nam Pandere eſt τὸ φαίνειν, & inde etymō, neque hoc ſolùm, ſed & Pax indidem. Quin in vetere Gloſſario Panda dicitur εἰρήνη θεός.

BISET. Τρυχόμεθα] κακοπαθοῦμεν. καταπονούμεθα. ταλαιπωρούμεθα.

CH. Τρία καὶ δέκ' ἔτη.] Durauit tamen amplius bellum Peloponneſiacum, quippe tres nouenarios ex fatali oraculo. Sed Ariſtophanis temporibus decimus tertius fuit, & Pax illa poſt Cleonis & Braſidę mortem, pauſa tantum belli fuit; &, vt ait prudentiſſimus ſcriptor Tacitus, Non tam bellū deſierat, quàm pax fieri cœperat. Hac imagine ſępe compellimur Franco Galli, qui Paces habuimus belli tantùm pauſas. Faxit Deus vt aliquando verā & integram Pacem: Quod vt accidat, nos Trygæi preces tanquam verba ſolemnia vſurpemus erga ſummum illum Pacis & belli arbitrum, Deum inquam, παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας, τὰς περικόμψους.

Σχόλια. Κορκορυγάς] τὰς βοάς. τὰς ταραχάς, τοὺς θορύβους. Ὑπονοίας] ἵνα μὴ ὑπονοῶσι τὰς ἀλλήλων σπονδάς.

BIS. Τὰς περικόμψους] τουτέστιν εὐκόσμως, καὶ παγκάλως μεμελετημένας. ἀλλὰ τοῦτο εἰρωνικῶς λέγεται. ἀντὶ τοῦ κατασκευαστάς, ἐπιπλάστους, προσποιητούς, ἀκριβῶς πεπλασμένας. Αἷς στωμυλλόμεθα] φλυαροῦμεν. στωμύλος παρὰ τοῦ Σ. λάλος, πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος. ἔφεδρος τῶν λόγων. ἀπατεών, κόλαξ, φλύαρος, ὅθεν τὸ στωμύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν.

Σχόλια. Μῖξον δ' ἡμᾶς] εἰς φιλίαν. Φιλίας χυλῷ] ὡς ἐπὶ κακουμένων. χυλῷ οἷον τῷ ῥοφήματι. Ἡμῖν ἀγαθῶν] τουτέστιν ἀφθονίαν ἡμῖν τῶν ὠνίων παράσχες. ἁρμόδιον δὲ τοῦτο τῇ Εἰρήνῃ. Σικύων πρῴων] ἐν εἰρήνῃ ὄντες πολλὴν διὰ ἐπιμέλειαν καὶ πρῷα σικύα γίνονται. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σικύαι καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ. ἀρχομένων σικύων, καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν. Κἀκ Βοιωτῶν γε] ὅτι ὀρνιθοτρόφος ἡ Βοιωτία. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι φησίν. ὥσπερεὶ χειμὼν ἦλθες ὀρνίθι' εἰς τὴν ἀγορὰν φέρων. ὅτε ἐπὶ τοῦ Βοιωτοῦ λέγει. Καὶ Κωπαΐδων] κωπαῒς λίμνη Βοιωτίας, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγχέλεις γίνονται, ὡς καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι. πρέσβειρα πεντήκοντα κωπαΐδων κορᾶν.

BIS. Σπυρίδας] σπυρὶς τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος. παρὰ τὸ πυρὸς, οὗ δεκτικαί εἰσιν αἱ σπυρίδες. Ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι] τουτέστι περὶ τὸ ὀψωνεῖν, καὶ φιλονεικεῖν. Μορύχῳ] Μόρυχος, Τελέας, Γλαυκέτης, ὀνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μαγγανείᾳ διεβέβληντο. Κατὰ Μελάνθιον] περὶ τούτου ἐν τοῖς ὄρνισι προείρηται. Ὀλοτύζειν]

A θρηνεῖν.

CHR. Σικύων πρῴων.] In Pace multus hortorum cultus, curáque, ita vt maturè cucumeres creſcant. πρώϊον & ὄψιον vel ὄψιμον contraria. Hoc pręcoquum & tempeſtiuum, vel feſtinatè maturū dicitur, illud ſerotinum. vtitur his vocibus Theophraſtus. Magnam autem commendationem eſſe primorum cucumerum teſtatur verſiculus vulgarius, ἀρχομένων σικύων καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν. i.

B *Dum nouus eſt cucumis, dum longa cucurbita deſit.* Attici cucurbitas Colocynthas vocant, vt teſtatur Athenæus libr. 2. vel ex hoc noſtro Comico ἐν ὥραις. Nam alij etiam σικύας vocabant, vt & Nicander ſecundo Georgicorum: σικυοῦ verò nomine & Cucumerem & peponem dixerunt. Καὶ Κωπαΐδων] In Bœotia quæ eſt alituum ferax & altrix, vt eſt in Acharnenſibus, palus eſt anguillis abundās, quarum magna eſt commendatio, & quas apud Athenæum, veteres illi poetæ Epicharmus, Eu-

C bulus, Alexis, & Dorion opere magno laudant. Sunt enim grandes adeò & nitidæ, vt victimarum vicem eas habuerint Bœoti. Imò in Acharnenſibus ſexennes memorantur, vnde verſus ex Æſchuli Armorum iudicio lepidè & parodicè interpolatus, πρέσβειρα πεντήκοντα κωπαΐδων κορᾶν, ſcripſerat enim vetus ille poeta Tragicus δέσποινα πεντήκ. νηρεΐδων χορόν. Cęterum in hanc paludem fertur olim ſe conieciſſe Argynnus puer formoſus, vt flammam amoris exſtingueret quo vrebatur A-

D gamemnon, qui Bœotiam venerat ad venandum reti venerio Argynnum, vt refert Plutarchus in opuſculo de Brutorum ratione. Ὀψωνοῦντας.] Propriè & ſignatè de Piſcibus obſonari. Plinius lib. 18. cap. 11. ait de panibus aliàs ab obſoniis appellati vt oſtrearij ergo piſces obſonium imò oſtrea. Nam ὄψον & ὀψάρια, non temerè apud Gręcos reperias aliud eſſe quàm piſces. Sic poſt Męnandrum Terentius obſonium dixit. ſic Æmilius Probus: Sic Lucius ille Madaurenſis de Magia ſu-

E ſpectus in prima Apologia qua ſuſpicionē magiæ amolitur cùm de piſcibus emptis loquitur dixit. Quis enim à Cupediariis obſonare audebit? Sed & in prima Mileſia dixi. Si quid obſonare cupis, quod explicat cùm ſubiicit, qui cœnæ affatim piſcatum proſpexeramus. Apud Ath. lib. 7. Dipn. cū aliquis quęſiſſet num ante Sophoclem alius dixiſſet ἐλλοὺς ἰχθῦς, velut ipſe vſurpauit in Aiace μαστιγοφόρῳ. Reſpondit Zoilus, Ego quidem non ſum ὀψοφαγίστατος (verbum hoc vſurpauit Xenophon in ἀπομν.)

F Sed auctor Titanicæ pugnæ ſiue Eumelus ſiue Aretinus lib. 2. dixit χρυσώπιδες ἰχθύες ἐλλοί. Sic Philo Iudęus, τρόπον αἰθυιῶν κατοψοφαγοῦσι, quia fulicę & mergi è mari viuunt. Denique vbique ferè ὀψοφάγοι ſunt φιλίχθυες. Vt mirer nuper extitiſſe ex Tranſalpinis hominibus quendam faſtuoſæ doctrinæ plenum, qui ex hac obſeruatione tanquam re noua, & non à Victorio aliiſque agitata, memores lectores doctos monuerit. Ipſe quidem dudum monitus, multúmque monendus, Priuatas vt quæ-

G rat opes, inſtar illius Horatiani celſi. Quicquid enim ferè notat, aut notum eſt, aut notatum fuit: Locos obſcuros & intactos ne adit quidem, Quare? Quia Celſi pręterеunt obſcura poemata Rhamnes. Πεπρᾶσθαι] Differt à πωλεῖσθαι. Eſt enim quod Galli dicimus *eſtre liuré*, cùm conſiſtit pretium, & auffert licitator quod pollicitus.